

บทที่ 6

บทสรุป

6.1 สรุปผลการศึกษา

งานวิจัยฉบับนี้ทำการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิต โดยใช้วิธีการวัดประสิทธิภาพตามแบบจำลองเส้นพรมแดนเชิงเส้นสุ่ม (stochastic frontier method) ซึ่งวิธีการนี้สามารถหาความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคประมาณจากขอบเขตการผลิต โดยฟังก์ชันการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตจะอยู่ในรูปแบบลอการิทึมออดิซีย (translog function)

จากผลการศึกษาบริษัทประกันชีวิต จำนวน 24 บริษัท ในระหว่างปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2547 พบว่าประสิทธิภาพทางเทคนิคเฉลี่ยของบริษัทประกันชีวิต ตลอดช่วงที่ทำการศึกษาเท่ากับ ร้อยละ 79.98 โดยบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคดีที่สุด คือ บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซิวรันส์ จำกัด มีประสิทธิภาพทางเทคนิค ร้อยละ 96.36 รองลงมา คือ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพทางเทคนิค ร้อยละ 94.28 และบริษัท อูรชยา อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพทางเทคนิค ร้อยละ 90.70 ส่วนบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคต่ำที่สุด คือ บริษัท ไอเอ็นจีประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพทางเทคนิค ร้อยละ 64.36 ซึ่งความแตกต่างของประสิทธิภาพทางเทคนิคของบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่งมีสาเหตุมาจาก ขนาดของบริษัท โดยบริษัทที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคดีที่สุดสามลำดับแรก ล้วนแล้วแต่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีรายรับจากเบี้ยประกันรับสุทธิจำนวนมาก นอกจากนี้เบี้ยประกันรับสุทธียังเป็นตัวสะท้อนส่วนแบ่งทางการตลาด ดังนั้น ถ้าแต่ละบริษัทมีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงขึ้น ประสิทธิภาพทางเทคนิคก็จะเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

ในส่วนของจำนวนปีที่ก่อตั้งของบริษัทประกันชีวิต ก็มีความสำคัญ สะท้อนให้เห็นว่าบริษัทประกันชีวิตมีความมั่นคงและมีประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความเชื่อมั่น โดยจากผลการศึกษา พบว่า บริษัทที่มีการก่อตั้งมาก่อน จะมีประสิทธิภาพทางเทคนิคดีกว่าบริษัทที่กำลังก่อตั้ง

ผลการศึกษาที่ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาอัตราส่วนทางการเงิน (financial ratio) ของบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่ง พบว่า บริษัทประกันชีวิตที่มีผลตอบแทนดีที่สุดคือ บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซิวรันส์ จำกัด รองลงมาคือบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ส่วนบริษัท

ประกันชีวิตที่มีผลตอบแทนต่ำที่สุด คือ บริษัท แอ็ควานซ์ ไลฟ์ แอสซัวร์นส์ จำกัด

6.2 ข้อจำกัดในการศึกษาและแนวทางสำหรับการศึกษาในอนาคต

เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านข้อมูล ทำให้ในการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ศึกษา ครอบคลุม ประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์ ที่ ประกอบด้วย ประสิทธิภาพทางเทคนิค(Technical Efficiency) และ ประสิทธิภาพในการจัดสรร(Allocative Efficiency) ดังนั้นควรมีการศึกษาประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์ของธุรกิจประกันชีวิต เพราะประสิทธิภาพทางเทคนิค ไม่สามารถอธิบายการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ ควรนำแบบจำลองอื่นๆ มาใช้ในการศึกษา อาทิ Data Environment Analysis (DEA) , Deterministic Frontier Model ฯลฯ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved